

Maurice ontmoet Tareq

“Vrij om elke dag te voetballen”

Met twee stoelen en twee stippen reist Maurice Lede door het land. Hij is op zoek naar kinderen op bijzondere plekken. Vandaag ontmoet hij **Tareq (12) bij hem thuis.**

In Syrië was het vaak te gevaarlijk om te voetballen.

Later wil Tareq films monteren.

Foto's Rob Keeris Tekst Karin Wesselink met dank aan IKON / Mensjesrechten.nl

Deze kapsels kunnen wel tegen storm en regen.

Wat was het Arabische woord voor thee ook alweer?

Na anderhalf jaar woont Tareq eindelijk weer met zijn familie.

KIJKTIP!
De documentaire over Tareq “Een jaar zonder mijn ouders” staat op samsam.net

Het regent pijpestelen als Tareq en Maurice willen gaan voetballen.

BOMMENREGEN

“In Syrië regende het ook wel eens, maar niet zoals in Nederland”, vertelt Tareq. Het regende vooral bommen en kogels. Precies waar hij woonde, waren de ergste gevechten. Daarom vluchtte Tareq met zijn oom en neef naar Nederland. Maurice wil weten of hij zijn ouders lang moest missen. “Pas na een jaar zag ik ze terug op Schiphol.”

VRIJHEID

“Voetbalde je ook in Syrië?” vraagt Maurice. “Ja, maar op het laatst niet meer. Mijn ouders vonden het niet veilig.” Tareq speelt nu bij Voetbalvereniging Haastrecht. “Ik ga het liefst elke dag, ook als we niet hoeven te trainen en als er geen wedstrijden zijn.”

STILTE IN DE KAMER

Maurice kan zich wel voorstellen dat elke dag kunnen voetballen voelt als vrijheid. “Wat nog meer?” Tareq: “Toen mijn ouders er eindelijk waren, logeerde ik in de weekenden bij hen in het asielzoekerscentrum. We sliepen met veel mensen op één kamer. Maar als iemand wilde slapen, moesten we allemaal stil zijn. Ik was niet vrij om te doen wat ik wilde.”

ALTIJD ANDERS

De nieuwe burens zijn heel aardig, de familie is compleet en op school gaat het ook goed. “Het is alleen wel heel ver fietsen, en ik heb geen regenpak. Ik mis mijn vrienden in Syrië wel. En hier ben ik altijd degene die ‘anders’ is. Ik praat anders, ik eet anders en ik geloof iets anders. En iedereen wil altijd weten waar ik vandaan kom.” Maurice: “Dat vragen mensen ook altijd aan mij, terwijl ik gewoon in Nederland ben geboren!” Tareq lacht: “Je lijkt ook wel een beetje Syrisch!”